

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113201815
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2013:8113201815.2

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci navrhovateľky U.S. C., D.. XX.XX.XXXX, N. G. Z. XX/A, XXX XX A.P., proti odporcom 1./ F. F.M., D.. XX.XX.XXXX, N. G. X, XXX XX G., X./ O. F. F., D.. XX.XX.XXXX, N. G. Z. XX/A, XXX XX A., v konaní zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, v konaní o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že odporca v 1. rade F. F. , nar. XX.XX.XXXX nie je otcom odporkyne v 2. rade mal. F. F., D.. XX.XX.XXXX z matky U. C., F.. C., D.. XX.XX.XXXX.

II. Účastníci n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.01.2013 žiadala, aby súd určil, že odporca v 1. rade nie je otcom maloletej odporkyne v 2. rade F. F.M., D.. XX.XX.XXXX. Návrh odôvodnila tým, že s odporcom v 1. rade uzatvorila manželstvo dňa 12.07.2008 na Mestskom úrade v Prešove. Z ich manželstva pochádza maloletý syn T. F., D.. XX.XX.XXXX. Maloletá sa narodila po rozvoze manželstva, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.03.2012. Zo zákona sa za otca považuje odporca v 1. rade. Biologickým otcom dieťaťa však nie je, nakoľko otcom dieťaťa je O. O..

Odporca v 1. rade sa k návrhu navrhovateľky písomne nevyjadril, hoci návrh na začatie konania mu bol doručený dňa 27.01.2012.

Súd uznesením č.k. 7C/6/2013 -21 zo dňa 19.02.2013 ustanovil opatrovníka odporkyni v 2. rade Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov postupom podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine.

Dňa 07.03.2013 bola súdu doručená správa kolízneho opatrovníka, v ktorej kolízny opatrovník uviedol, že maloletá Rebeka pochádza z nemanželského vzťahu U. C. V. O. O., nakoľko od zániku manželstva s jej bývalým manželom, odporcom v 1. rade, ktoré bolo rozvedené rozsudkom č.k. XXP/X/XXXX-XX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.03.2012 neuplynula zákonom stanovená 300 dňová lehota. Za otca maloletej F. je považovaný odporca v 1. rade. Matka maloletej je momentálne na materskej dovolenke. Predtým pracovala pre spoločnosť V. Y., G. ako predajca. S bývalým manželom, s ktorým je rozvedená od roku 2012, nežila v spoločnej domácnosti od roku 2009. So svojim súčasným partnerom O. O., ktorý je živnostníkom žije v spoločnej domácnosti. Žijú v podkrovnom byte, 3-izbovom s loggiou, mesačné náklady na bývanie predstavujú sumu 358,00 eur, vrátane inkasa. Všetky náklady na chod domácnosti a stravovanie uhrádzajú partneri spoločne. V januári 2013 sa im narodila spoločná dcéra F., náklady na jej starostlivosť mesačne predstavujú sumu 50,00 eur. Partneri spoločne vychovávajú aj maloletého syna T. F., ktorý pochádza z predošlého manželského vzťahu navrhovateľky. Dňa 01.03.2013 sa na oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí dostavil O. O., ktorý prehlásil, že je biologickým otcom maloletej

F., zároveň o tejto skutočnosti predložil aj testy DNA, ktoré si dal vypracovať z vlastnej iniciatívy. Z tohto dôvodu súhlasí kolízny opatrovník s návrhom, aby súd určil, že odporca v 1. rade nie je otcom odporkyne v 2. rade.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania a listinnými dôkazmi, a to návrhom zo dňa 22.01.2013, rodným listom maloletej, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. XXP/X/XXXX, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. XXP/X/XXXX-60 zo dňa 12.03.2012 bolo manželstvo navrhovateľky a odporcu v 1. rade rozvedené. Maloletý T. F. bol zverený do osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporca bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 130,00 eur mesačne. Rozsudok súdu nadobudol právoplatnosť dňa 29.03.2012.

Dňa 14.01.2013 sa podľa predloženého rodného listu narodila maloletá F. F..

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že manželstvo s odporcom v 1. rade, ktoré uzatvorila dňa 12.07.2008 bolo právoplatne rozvedené tunajším súdom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.03.2009. Z manželstva s odporcom v 1. rade pochádza ich spoločný syn T. F., ktorý sa narodil dňa 24.11.2007. V spoločnej domácnosti s odporcom v 1. rade nežijú od Vianoc roku 2009. Maloletá

F. je dcérou jej súčasného partnera O. O., s ktorým žijú aj v spoločnej domácnosti.

Odporca v 1. rade na pojednávaní s návrhom v celom rozsahu súhlasil, uviedol, že ich manželstvo s navrhovateľkou bolo právoplatne rozvedené. V spoločnej domácnosti D. P. S. S. F. XXXX, F. D. M. P. O.. F. F..

Kolízny opatrovník s návrhom navrhovateľky v celom rozsahu súhlasil.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p., ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorého rozhodol.

V danom konaní o zapretie otcovstva, súd rozhodoval na základe týchto zákonných ustanovení:

Podľa § 86 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v platnom znení (ďalej len Zákon o rodine), manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvie, že sa jeho manželke narodilo dieťa, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

Podľa § 88 ods. 1 Zákona o rodine, manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

Podľa § 88 ods. 2 Zákona o rodine, aj matka môže do troch rokov od narodenia dieťaťa zaprieť, že otcom dieťaťa je jej manžel. Ustanovenia o práve na zapretie otcovstva manželom matky dieťaťa sa použijú primerane.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Navrhovateľka a odporca náhradu trov konania nežiadali priznať, preto ich náhradu súd účastníkom nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda

a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Účastníkom, ktorí sa práva podať odvolanie výslovne vzdali, toto právo neprislúcha.